— 9 —

Тя разбира са имаше своя ~~ю~~ р колъска,
тя бѣше като-то и другыте въ
тъкъ бричка само да покаже. Не тя
нѣмаше ни гордостъ ни фудулукъ.
Али тя пакъ се не бѣше безъ свита,
при нея са качиране малкія
и братъ Нюмѝ.

Тови добре отхраненъ момчи
бѣше съ мазурни бузы и съ папатеска
шапкая. Бачаръ-тъ му не бѣше горделивъ
ни-то младо време, той само отпри-
той носяше само едно донува за кълнене, и туй не много.

После тѣхъ излѣзе една ~~стари~~ почтена майка,
госпожа Августъ, продавателница на плодове,
владѣтелница на много поле-та, прудове, селски
стопанка и распоредителница облечена съ
хубава (кринолина) съ пъстры бухави. Тя
беше весела, ~~[illegible]~~ работлива, всѣкога сама
вършеше работи-тѣ си, всичко ~~разлнаеше~~, все гледа-то въ
и всякога сама носяше на работниц-ите си живо.

— Съ пота на лице-то си ще се хранишъ!
казваше тя — тъй пише въ Библия-та.
По напредъ трудъ и работа, нежели подаръ
расходки, охоли, игри, забавы и празднувания